

†

Wij danken God voor het leven van

Christ VAN DER DONCK

echtgenote van Manu DE TREMERIE

geboren te Sint-Lievens-Esse

op 31 januari 1941,

en na een moedig gedragen ziekte
overleden te Gent, in de kliniek H. Familie,

op 18 december 1991,

gesterkt door het H. Sacrament der Zieken.

We nemen afscheid van haar in dankbare herinnering omdat we in haar zoveel liefde ontmoetten. Liefde en mateloze inzet voor haar gezin en familie, buurvrouw, vrienden, collega's, en allen die haar nabij stonden.

Haar eerste bekommernis was dat anderen het goed zouden hebben. Pas daarna dacht ze aan zichzelf. Zelfs toen ziekte haar ondermijnde bleef haar inzet tomeloos groot. Ze vocht, intens, zoals ze leefde, moedig, zonder één klacht. Want anderen hoefden daardoor niet te lijden.

De strijd was te ongelijk. Hij aan wie alle leven te danken is, nam haar weg uit ons midden.

Buigen wij het hoofd daarvoor en moge zij rust en vrede vinden bij de Heer.

Begr. E. CISPA, Oude-Abdijstraat 42, Drongen
Tel. 26 68 09 - 23 22 81

Drukk. E. LIBBRECHT - Drongen

Het is nu leeg en koud in huis. De kracht van je liefde, de warmte van je aanwezigheid, het enthousiasme van je inzet zijn alleen nog herinnering aan wat nooit meer weerkomt.

Liefste Christ, gisteren bleven ze onuitgesproken en vandaag en morgen zijn ze ontoereikend. De woorden om te zeggen wat je voor ons betekent. Maar vandaag schroeft de pijn dieper dan ooit om het onrecht dat we je ongetwijfeld aandeden door onachtzaamheid of gebrek aan aandacht.

Te vaak liet ik je alleen met je zorgen. Toch volbracht je de gegeven opdracht op een onnavolgbare wijze. En was je ankersteen en aangrijpingspunt van ons allen.

Nu ben je weg. Maar liefde is sterker dan de dood. En je leeft verder in ons en in je kleinkinderen.

Mama, we kunnen het niet vatten, de leegte is te groot, de pijn snijdt diep. We leefden zorgeloos, lachten, maar vergaten dat het dank zij jou was dat dit alles kon. Want jij was er altijd, voor papa en voor ons en nu ook voor je kleinkinderen Laura en Sam.

Dank voor het geluk en al het goede dat je ons hebt gegeven.

We vergeten je nooit.

Manu, Rein, Jo, Hans en Annemie.

Met dank aan de artsen en aan het verplegend personeel van het ziekenhuis H. Familie, voor hun verzorging en steun.

Manu de Tremerie, kinderen en kleinkinderen,

**De families Van der Donck, De Tremerie,
Geerts, De Schaut en Colle,**

**danken U voor uw blijken
van deelneming en gebed.**